

สรุป พรบ.การศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2542

เป็นการสรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับ พรบ.การศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ.2542 โดยย่อเพื่อความเข้าใจได้ง่ายครับ โดย
แยกเป็นหมวดๆดังนี้

หมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีเจตนารมณ์ที่ต้องการเน้นย้ำว่าการ
จัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่
สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม
มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่
ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้

- 1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
- 2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

สำหรับเรื่องการจัดระบบ โครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้

- 1) มีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
- 2) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 3) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุก ระดับและประเภท
- 4) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- 5) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา
- 6) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษา
ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง
และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

- บุคคล ซึ่งมีความบกพร่องทางด้านต่าง ๆ หรือมีร่างกายพิการ หรือมีความต้องการเป็นพิเศษ หรือผู้ด้อยโอกาสมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ
- บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลในความดูแลได้รับการศึกษาทั้งภาคบังคับ และนอกเหนือจากภาคบังคับตามความพร้อมของครอบครัว
- บิดามารดา บุคคล ชุมชน องค์กร และสถาบันต่าง ๆ ทางสังคมที่สนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามควรแก่กรณีดังนี้

- การสนับสนุนจากรัฐให้มีความรู้ ความสามารถในการ
อบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่บุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความ
ดูแล รวมทั้งเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษา

หมวด 3 ระบบการศึกษา

การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาใน
ระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
สถานศึกษาจัดได้ทั้งสามรูปแบบ และให้มีการเทียบโอนผล
การเรียนรู้ที่ผู้เรียนสะสมไว้ระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่าง
รูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกัน
หรือไม่ก็ตาม การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษา
ขั้นพื้นฐานซึ่งจัดไม่น้อยกว่า 12 ปี ก่อนระดับอุดมศึกษา
และระดับอุดมศึกษา ซึ่งแบ่งเป็นระดับต่ำกว่าปริญญา และ
ระดับปริญญาให้มีการศึกษาภาคบังคับแก่ปี นับจากอายุ
ย่างเข้าปีที่เจ็ด จนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก หรือเมื่อสอบได้ชั้น
ปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ

- สำหรับเรื่องสถานศึกษานั้น การศึกษาปฐมวัย และ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้จัดใน

1) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

2) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ เอกชน และโรงเรียนที่
สังกัดสถาบันศาสนา

3) ศูนย์การเรียน ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัด

การศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร
ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กร
วิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล
สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคม
อื่นเป็นผู้จัด

- การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้จัดในมหาวิทยาลัย
สถาบัน วิทยาลัย หรือ หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ให้
เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดใน
สถานศึกษาของรัฐ สถาน ศึกษาของเอกชน สถาน
ประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา กับ
สถานประกอบการ กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และ

หน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษา เฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้โดยคำนึงถึงนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ

หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา

การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคน สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ดังนั้นกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การจัดการศึกษาทั้งสามรูปแบบในหมวด 3 ต้องเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม และ กระบวนการเรียนรู้ ในเรื่องสาระความรู้ ให้บูรณาการความรู้และทักษะด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับแต่ละระดับการศึกษา ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสังคม ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านศาสนา ศิลป วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา ด้านภาษา โดยเฉพาะการใช้ภาษาไทย ด้านคณิตศาสตร์ ด้านการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ในเรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่

สอดคล้องกับ ความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งให้ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจริง ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล และปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกระดับ นอกจากนี้ ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ยังต้องส่งเสริมให้ผู้สอน จัดบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมการดำเนินงาน และการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ การประเมินผลผู้เรียน ให้สถานศึกษาพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบ ส่วนการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ ให้ใช้วิธีการที่หลากหลายและนำผลการประเมินผู้เรียนมาใช้

ประกอบด้วย หลักสูตรการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท ต้องมีความหลากหลาย โดยส่วน กลางจัดทำหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เน้นความเป็นไทยและความเป็นพลเมืองดี การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อและให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดทำหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณลักษณะของสมาชิกที่ดี ของครอบครัว ชุมชนสังคมและประเทศชาติ สำหรับ หลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพิ่มเรื่องการพัฒนา วิชาการ วิชาชีพขั้นสูงและการค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ ความรู้และสังคมศึกษา

หมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา

ส่วนที่ 1 การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ

แบ่งเป็นสามระดับ คือ ระดับชาติ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับสถานศึกษา เพื่อเป็นการกระจายอำนาจลงไปสู่ ท้องถิ่น และสถานศึกษาให้มากที่สุด

1.1 ระดับชาติ

ให้มีกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีอำนาจหน้าที่ กำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทรวมทั้ง การศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาสนับสนุนทรัพยากรรวมทั้งการ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมกระทรวงการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม มีองค์กรหลักที่เป็นคณะ บุคคลในรูปสภาหรือ คณะกรรมการสี่องค์กร คือ

- สภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา
- คณะกรรมการการศาสนาและวัฒนธรรม

-มีหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐ มนตรีและมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย กำหนด

-ให้สำนักงานของทั้งสี่องค์กรเป็นนิติบุคคล มีคณะกรรมการ
แต่ละองค์กร ประกอบด้วยกรรมการ โดยตำแหน่งจาก
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ และผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน
มีเลขาธิการของแต่ละสำนัก

งาน เป็นกรรมการและเลขานุการ

-สภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ มีหน้าที่
พิจารณาเสนอนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาของ
ชาติ นโยบายและแผนด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม
การสนับสนุนทรัพยากร การประเมินผลการจัดการศึกษา
การดำเนินการด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม รวมทั้งการ
พิจารณากลับกรองกฎหมายและกฎกระทรวง

-คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่พิจารณาเสนอ
นโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับแผนการศึกษา ศาสนา
ศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การ

ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาขั้น
พื้นฐาน

-คณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอ
นโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่
สอดคล้องกับแผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
แห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ
และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดย
คำนึงถึงความเป็นอิสระตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง
สถานศึกษาแต่ละแห่ง

-คณะกรรมการการศาสนาและวัฒนธรรม มีหน้าที่พิจารณา
เสนอนโยบายและแผนพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนการศึกษา
ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติ การสนับสนุน
ทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการ
ดำเนินการด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สถานศึกษา
ของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล
ดำเนินการจัดการศึกษาและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ

สภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษา
นั้น ๆ

1.2 ระดับเขตพื้นที่การศึกษา

การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและการ
อุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา ให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา
โดยคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษา และจำนวนประชากรเป็น
หลัก รวมทั้งความเหมาะสมด้านอื่นด้วย ในแต่ละเขตพื้นที่
การศึกษาให้มีคณะกรรมการและสำนักงานการศึกษา
ศาสนาและวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา ทำหน้าที่ในการ
กำกับดูแลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและสถานศึกษา
ระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา ประสานส่งเสริมและ
สนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษาประสาน
และส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัด
การศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา
ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล
ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ
สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่
จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย รวมทั้งการกำกับดูแล

หน่วยงานด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมในเขตพื้นที่
การศึกษา คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย
ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพครู
และผู้ประกอบวิชาชีพบริหารการศึกษา ผู้แทนสมาคม
ผู้ปกครองและครู ผู้นำทางศาสนาและผู้ทรงคุณวุฒิด้าน
การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม โดยให้ผู้อำนวยการ
สำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่
การศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการ

1.3 ระดับสถานศึกษา

ให้แต่ละสถานศึกษาขึ้นพื้นฐาน และสถานศึกษาอุดมศึกษา
ระดับ ต่ำกว่าปริญญา มีคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อทำ
หน้าที่กำกับและส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา
และจัดทำสารระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหา
ในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึง
ประสงค์ คณะกรรมการสถานศึกษาประกอบด้วย ผู้แทน
ผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษา และ

ผู้ทรงคุณวุฒิ และให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการ ทั้งนี้ให้กระทรวงกระจายอำนาจ ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานการศึกษาฯ เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง

ส่วนที่ 2 การบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น เพื่อเป็นการรองรับสิทธิและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่กำหนดในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมทั้งประสานและส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดการศึกษาได้

ส่วนที่ 3 การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน

สถานศึกษาเอกชนเป็นนิติบุคคลจัดการศึกษาได้ทุกระดับ และทุกประเภท มีคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทน ผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ การบริหารและการจัดการศึกษาของ เอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้อง ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ รวมทั้งรัฐต้องให้ การสนับสนุนด้านวิชาการและด้านเงินอุดหนุน การ ลดหย่อนหรือยกเว้นภาษี รวมทั้งสิทธิประโยชน์อื่นตาม ความเหมาะสม ทั้งนี้ การกำหนดนโยบายและแผนการจัด การศึกษาของรัฐของเขตพื้นที่การศึกษา หรือขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัด การศึกษาของเอกชน โดยให้รับฟังความคิดเห็นของเอกชน และประชาชนประกอบการพิจารณาด้วย ส่วนสถานศึกษา ของเอกชนระดับปริญญา ให้ดำเนินกิจการโดยอิสระภายใต้

การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วย
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ
ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบ
การประกันคุณภาพภายนอก หน่วยงานต้นสังกัด และ
สถานศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน ซึ่ง
เป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร และจัดทำรายงานประจำปี
เสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน
ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่ง
อย่างน้อยหนึ่งครั้งทุกห้าปี โดยสำนักงานรับรองมาตรฐาน
และประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นองค์การมหาชนทำ
หน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินและจัดให้มีการประเมิน
ดังกล่าว รวมทั้งเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องและสาธารณชน ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอก
ไม่ได้มาตรฐานให้สำนักงานรับรองมาตรฐานฯ จัดทำ
ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานต้นสังกัด ให้สถานศึกษาปรับปรุง
ภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการ ให้

สำนักงานรับรองมาตรฐานฯ รายงานต่อคณะกรรมการต้น
สังกัด เพื่อให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

หมวด 7 ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต
และพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มี
คุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง
โดยรัฐจัดสรรงบประมาณและกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์
และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ มีกฎหมายว่าด้วย
เงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ ฯลฯ ให้มีองค์กรวิชาชีพ
ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา เป็นองค์กร
อิสระมีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิก
ถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ รวมทั้งกำกับดูแลการ
ปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ

ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาและบุคลากร
ทางการศึกษาอื่นทั้งของรัฐและเอกชน ต้องมีใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพ ทั้งนี้ ยกเว้น ผู้ที่จัดการศึกษาตามอัธยาศัย

จัดการศึกษาในศูนย์การเรียนรู้ วิทยากรพิเศษ และผู้บริหาร
การศึกษาระดับเหนือเขตพื้นที่การศึกษา

ให้ข้าราชการของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับ
สถานศึกษาและระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้าราชการใน
สังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู ตาม
หลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่
การศึกษาและสถานศึกษา

การผลิตและพัฒนาคุณจารย์และบุคลากรทางการศึกษา
การพัฒนามาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการ
บริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงานของรัฐใน
สถานศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคลให้เป็นไปตาม
กฎหมายเฉพาะของสถานศึกษานั้น ๆ

หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้าน
งบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน

เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่นและต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษา โดยให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้มาตรการภาษีส่งเสริมและให้แรงจูงใจ รวมทั้งใช้มาตรการลดหย่อน หรือยกเว้นภาษีตามความเหมาะสม

สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครองดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งหารายได้จากบริการของสถานศึกษาที่ไม่ขัดกับภารกิจหลักก่อสร้างมทรัพย์ที่สถานศึกษาของรัฐได้มา ทั้งจากผู้ทูลให้หรือซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถานศึกษา ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา บรรดารายได้และผลประโยชน์ต่าง ๆ ของสถานศึกษาของรัฐดังกล่าว ไม่เป็นรายได้ที่ต้องส่งกระทรวงการคลัง

ให้สถานศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นนิติบุคคล สามารถนำรายได้และผลประโยชน์ต่าง ๆ มาจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการจัด

การศึกษาของสถาบันนั้น ๆ ได้ตามระเบียบที่
กระทรวงการคลังกำหนด

ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษา โดยจัดสรร
ให้ผู้เรียนและสถานศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชน ในรูปแบบ
ต่าง ๆ เช่น ในรูปเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคล
กองทุนประเภทต่าง ๆ และทุนการศึกษา รวมทั้งให้มีระบบ
การตรวจสอบ ติดตามและประเมินประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาด้วย

หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

รัฐจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้าง
พื้นฐานที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปแบบอื่นเพื่อประโยชน์
สำหรับการศึกษา การทะนุบำรุง ศาสนา ศิลปะและ
วัฒนธรรมตามความจำเป็น รัฐส่งเสริมสนับสนุนให้มีการ
วิจัยและพัฒนา การผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา สื่อ
สิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น

โดยจัดให้มีเงินสนับสนุนและเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรี
อย่างเป็นธรรม รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และ
ประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อ
การศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาขีดความสามารถในการใช้
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ อันจะนำไปสู่
การแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อ
การศึกษา จากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทานและผลกำไร
ที่ได้จากการดำเนินกิจการ ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยี
สารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้ง
ภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน รวมทั้งให้มีการ
ลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยี

ให้มีหน่วยงานกลาง ทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผน
ส่งเสริม และประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้

รวมทั้งการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการผลิต
และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

บทเฉพาะกาล

1. นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

- ให้กฎหมาย ข้อบังคับ คำสั่ง ฯลฯ เกี่ยวกับการศึกษา
ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมเดิมที่ใช้อยู่ยังคงใช้บังคับ ได้
ต่อไป จนกว่าจะมีการปรับปรุงแก้ไขตามพระราชบัญญัตินี้
ซึ่งต้องไม่เกินห้าปี
- ให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานการศึกษาและ
สถานศึกษาที่มีอยู่ ยังคงมี ฐานะและอำนาจหน้าที่เช่นเดิม
จนกว่าจะจัดระบบการบริหารและการจัดการศึกษาใหม่ตาม
พระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินสามปี
- ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง เพื่อแบ่งระดับและ
ประเภทการศึกษาของการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งการ
แบ่งระดับหรือการเทียบระดับการศึกษานอกระบบหรือ
การศึกษาตามอัธยาศัยให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี .

2. ในวาระเริ่มแรก มีให้นำ

- บทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสิบสองปี และการศึกษาภาค บัณฑิตเก่าปี มาใช้บังคับ จนกว่าจะมีการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินห้าปี นับจากวันที่รัฐธรรมนูญใช้บังคับ และภายในหกปี ให้กระทรวงจัดให้สถานศึกษาทุกแห่ง มีการประเมินผล ภายนอกครั้งแรก
- นำบทบัญญัติในหมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา และหมวด 7 ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการ ศึกษา มาใช้บังคับจนกว่าจะมีการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินสามปี
- ทั้งนี้ขณะที่การจัดตั้งกระทรวงยังไม่แล้วเสร็จให้ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ออกกฎกระทรวงระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิรูปตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวข้อง อำนาจหน้าที่ของตน รวมทั้งให้กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

แห่งชาติ ทำหน้าที่กระทรวงการศึกษา ศาสนา และ
วัฒนธรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี

3. ให้จัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา เป็นองค์การ มหาชนเฉพาะกิจ ทำหน้าที่

- เสนอการจัดโครงสร้าง องค์กร การแบ่งส่วนงาน ตาม
สารະบัญญัติในหมวดที่ว่า ด้วยการบริหารและการจัด
การศึกษา การจัดระบบครู คณาจารย์และบุคลากรทางการ
ศึกษา การจัดระบบทรัพยากร และการลงทุนเพื่อการศึกษา
- เสนอร่างกฎหมาย และปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ
ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัด
โครงสร้างและระบบต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นเพื่อให้สอดคล้อง
กับพระราชบัญญัตินี้
- ตามอำนาจหน้าที่อื่นที่กำหนดในกฎหมายองค์การมหาชน

4. คณะกรรมการบริหารสำนักงานปฏิรูปการศึกษามีแก้ว คน ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการ ซึ่ง คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ มี ประสบการณ์ และมีความเชี่ยวชาญ ด้านการบริหาร

การศึกษา การบริหารรัฐกิจ การบริหารงานบุคคล
การงบประมาณการเงินและการคลัง กฎหมายมหาชน และ
กฎหมายการศึกษา ทั้งนี้ ต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีใช้
ข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ ไม่น้อยกว่า
สามคน ให้เลขาธิการสำนักงานปฏิรูปการศึกษา เป็น
กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการและเลขาธิการมี
วาระการดำรงตำแหน่งวาระเดียว เป็นเวลาสามปี
ทั้งนี้ ให้มีคณะกรรมการสรรหา จำนวนสิบห้าคน ทำหน้าที่
เสนอชื่อบุคคลที่เหมาะสม เป็นคณะกรรมการบริหาร
สำนักงานปฏิรูปการศึกษา จำนวนสิบแปดคนเพื่อให้
คณะรัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการบริหาร
สำนักงานปฏิรูป จำนวนเก้าคน

พระราชบัญญัติระเบียบ

บริหารราชการ

กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.

2546

พระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. ๒๕๔๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

दानน้โหลด

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. 2546

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่3) พ.ศ.2553

ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2553

มีผลบังคับใช้ 23 กรกฎาคม 2553

สาระสำคัญ

1. เพิ่มจำนวน ก.ค.ศ.เป็น 31 คน (เดิม28 คน) โดยเพิ่ม สัดส่วนผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามา จากการเลือกตั้งจากเดิมเก้าคนเป็นสิบสองคน (เพิ่มจากเดิม 3 คน) ได้แก่ผู้แทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาอย่างละ1 คน (2 คน) และผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษาประถมศึกษาและ มัธยมศึกษาอย่างละ 1 คน (2 คน) ผู้แทนบุคลากรทาง การศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษา อย่างละ1 คน (2 คน) ผู้แทนครู 5 คน (ครูประถม3 ครู มัธยม1 ครูอาชีวะ1) และผู้แทนครูสังกัดอื่นๆเช่น สป.ศธ. สกอ. ก.ท่องเที่ยว ก.วัฒนธรรม 1 คน
2. กำหนดให้มี อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ประกอบด้วย ประธานจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยตำแหน่ง 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิ 4 คน ผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา 3 คน และ ผอ.สพท. เป็นกรรมการและเลขานุการ

3. ให้กรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเดิม (9 คน) ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ จนกว่าจะมีการเลือกตั้งกรรมการฯตามพรบ.ใหม่ แต่ต้องไม่เกิน 180 วัน ส่วนผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในอ.ก.ค.ศ.เดิม ให้เป็นอ.ก.ค.ศ.เขตประถมศึกษา (เว้นแต่ผู้แทนครูผู้บริหารมัธยมให้พ้นจากตำแหน่งไป)
4. ระหว่างยังไม่มี อ.ก.ค.ศ.เขตมัธยม ให้ ก.ค.ศ. แต่งตั้งอ.ก.ค.ศ.วิสามัญทำหน้าที่แทนจนกว่าจะได้มาซึ่งกรรมการตามกฎหมายใหม่แต่ต้องไม่เกิน 120 วัน)

दानว์โหลด พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2553

दानว์โหลด พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547

พระราชบัญญัติสภาครูและ บุคลากรทางการศึกษา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ดาวনীไหลด [พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546](#)

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ดาวน์โหลด [พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546](#)

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับ ปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559)

เอกสารฉบับนี้ นำเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) : ฉบับสรุป โดย คณะอนุกรรมการสภาการศึกษาด้านนโยบายและแผนการศึกษา ได้ทำการศึกษา สังเคราะห์เอกสาร รายงาน ผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและที่เกี่ยวข้อง แล้วจัดทำ (ร่าง) แผนการศึกษาชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) โดยนำเสนอต่อที่ประชุม คณะอนุกรรมการฯ อย่างต่อเนื่อง รวม 13 ครั้ง รวมทั้งจัดสัมมนาระดมความคิดร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจัดประชุมกลุ่มสนทนา (Focus group) รวม 3 ครั้ง

ดาวน์โหลด : [แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง \(พ.ศ. 2552-2559\)](#)

กฎหมายการศึกษา

กฎหมายการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553
มีผลบังคับใช้ 20 สิงหาคม 2542

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) มีผลบังคับใช้เมื่อ 20 ธันวาคม
2545 *** เนื่องจากมีการปฏิรูประบบราชการ

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) มีผลบังคับใช้เมื่อ 23 กรกฎาคม
2553 *** เนื่องจากมีการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัด
การศึกษามีประสิทธิภาพ

มีทั้งหมด 9 หมวด 78 มาตรา

หมวดที่ 1 บททั่วไป ความมุ่งหมาย และหลักการ

หมวดที่ 2 สิทธิและหน้าที่การศึกษา

หมวดที่ 3 ระบบการศึกษา

หมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา

หมวดที่ 5 การบริหารและการจัดการศึกษา

หมวดที่ 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพ

หมวดที่ 7 ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

หมวดที่ 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

หมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

การจัดการศึกษา

การจัดการศึกษามี 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย ตามพรบ. การศึกษาแห่งชาติ 2542 หมวดที่ 3 ระบบการศึกษา

Formal education การศึกษาในระบบ คือ กำหนด
จุดหมาย วิธีการ หลักสูตร เวลา การวัดประเมินผล ที่
แน่นอน

Non-formal education การศึกษานอกระบบ คือ มี
ความยืดหยุ่น โดยเนื้อหาและหลักสูตรต้องเหมาะสม
สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่
ละกลุ่ม

IN-formal education การศึกษาตามอัธยาศัย คือ
ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองความความสนใจ ศักยภาพ ความ
พร้อมและโอกาสโดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์
สภาพแวดล้อม สื่อ แหล่งความรู้อื่น

การบริหารและการจัด การศึกษาของรัฐ

การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ หมวดที่ 5 การ

บริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 31-46

1. กระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ การส่งเสริม และกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท
2. การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงให้มีองค์กรหลักที่เป็นคณะบุคคลในรูปสภาหรือรูปของคณะกรรมการ
3. การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดเขตพื้นที่การศึกษา
4. การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสม เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา

5. ผู้มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษา
6. จำนวนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
7. จำนวนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
8. ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจหน้าที่ กำกับ ดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม เลิก สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษาฯ
9. ให้กระทรวงกระจายอำนาจและการบริหารและการจัดการศึกษา
10. มีการตั้งคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา
11. มีการตั้งคณะกรรมการการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำจำกัดความ เกี่ยวกับความผิดทางวินัย

คำจำกัดความ เกี่ยวกับความผิดทางวินัย

ความผิดลหุโทษ หมายถึง ความผิดซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือนหรือปรับไม่เกิน หนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ทอดทิ้งหน้าที่ราชการ หมายถึง มาอยู่ในสถานที่ราชการแต่ไม่สนใจเป็นธุระไม่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ปล่อยให้งานค้างค้ำ

ก่อกวน หมายถึง พฤติกรรมที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกทรมานทางจิตใจ หรือ ร่างกาย ชั่วคราว หรือต่อเนื่อง หากปล่อยให้กลายเป็นพฤติกรรมที่เลวร้าย

ดูหมิ่น หมายถึง ดูถูกว่าไม่ดี สบประมาท

เหยียดหยาม หมายถึง ดูถูกหรือรังเกียจโดยเหยียดให้ต่ำลง

กตซี หมายถึง ข่มให้อยู่ในอำนาจของตน โดยใช้อำนาจบังคับ

ข่มเหง หมายถึง ใช้กำลังรังแก

ความหมายของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ข้าราชการครูตาม (จ.18) หมายถึง ข้าราชการครูที่กำหนดไว้ตาม จ.18 ของโรงเรียน ซึ่งอาจจะมากหรือน้อยกว่าจำนวนข้าราชการครูที่สอนในโรงเรียนจริง เนื่องจากมีข้าราชการครูบางส่วนไปช่วยราชการที่โรงเรียนอื่นหรือศึกษาต่อ หรือข้าราชการครูจากโรงเรียนอื่นมาช่วยข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานจริงในสถานศึกษา หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานสอนในสถานศึกษานั้น ๆ จริง ซึ่งอาจจะมากหรือน้อยกว่าจำนวนข้าราชการครูตามกรอบอัตรากำลัง เนื่องจากมีข้าราชการครูบางส่วนไปช่วยราชการที่โรงเรียนอื่นหรือลาศึกษาต่อ หรือข้าราชการครูจากโรงเรียนอื่นมาช่วยราชการ

ครูผู้ช่วย หมายถึง ข้าราชการครูที่อยู่ในระหว่างการทดลองปฏิบัติราชการ

ครู หมายถึง ข้าราชการครู คศ.1 และ ครู คศ.2 ที่ยังไม่ได้รับการประเมินวิทยฐานะ

ครูชำนาญการ หมายถึงข้าราชการครูที่ได้รับเงินเดือน คศ.

2

ครูชำนาญการพิเศษ หมายถึงข้าราชการครูที่ได้รับ

เงินเดือน คศ.3

ครูเชี่ยวชาญ หมายถึงข้าราชการครูที่ได้รับเงินเดือน คศ.4

ครูเชี่ยวชาญพิเศษ หมายถึงข้าราชการครูที่ได้รับเงินเดือน

คศ.5

ครูอัตราจ้างชั่วคราว หมายถึง ครูที่จ้างชั่วคราวด้วย

งบประมาณในโครงการต่าง ๆ จากส่วนราชการที่

จัดสรรให้ และจากงบประมาณอื่น

ลูกจ้างประจำ หมายถึง ลูกจ้างประจำที่ได้รับเงินเดือนจาก

เงินงบประมาณของทางราชการหมวดลูกจ้างประจำ

ลูกจ้างชั่วคราว หมายถึง ลูกจ้างที่จ้างชั่วคราวด้วยเงิน

งบประมาณของทางราชการ และจากงบประมาณอื่น

พนักงานราชการ หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตาม

สัญญาจ้าง โดยได้รับค่าตอบแทนจากงบประมาณของส่วน

ราชการ เพื่อพนักงานของรัฐในการปฏิบัติงานให้กับส่วน

ราชการนั้น

พระราชบัญญัติการศึกษา ภาคบังคับ พ.ศ.2545

พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ

พ.ศ.2545

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2545

เป็นปีที่ 57 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษา พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับ มาตรา 35 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้

เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ.
2545”

มาตรา 2 ราชอาณาจักรไทยให้ใช้บังคับ
ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติ
ประถมศึกษา พ.ศ.2523

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้
“การศึกษาภาคบังคับ” หมายความว่า การศึกษาชั้นปีที่
หนึ่งถึงชั้นปีที่เก้าของการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่า
ด้วยการศึกษาแห่งชาติ

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษา
ภาคบังคับ

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บิดามารดา หรือบิดา หรือ
มารดา ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองตาม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และหมายความรวมถึง บุคคลที่เด็กอยู่ด้วยเป็นประจำหรือที่เด็กอยู่รับใช้การงาน

“เด็ก” หมายความว่า เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดจนถึง อายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่เด็กที่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของ การศึกษาภาคบังคับแล้ว

“คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่า ด้วยการศึกษาระดับชาติ

“คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา” หมายความว่า คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการ ศึกษาแห่งชาติ

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานศึกษาอยู่ในสังกัด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ประกาศรายละเอียดเกี่ยวกับการส่งเด็กเข้าเรียนในสถานศึกษา และการจัดสรรโอกาสเข้าศึกษาต่อระหว่างสถานศึกษาที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับโดยให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถานศึกษา รวมทั้งต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ปกครองของเด็กทราบก่อนเด็กเข้าเรียนในสถานศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

มาตรา 6 ให้ผู้ปกครองส่งเด็กเข้าเรียนในสถานศึกษาเมื่อผู้ปกครองร้องขอ ให้สถานศึกษามีอำนาจผ่อนผันให้เด็กเข้าเรียนก่อนหรือหลังอายุตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

มาตรา 7 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์

ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบการเข้าเรียนของเด็ก หากพบว่ามิได้เข้าเรียนในสถานศึกษาตามมาตรา 5 ให้ดำเนินการให้เด็กนั้น ได้เข้าเรียนในสถานศึกษานั้น แล้วรายงานให้คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณีทราบในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการให้เด็กได้เข้าเรียนตามวรรคหนึ่งได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานให้คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นท้องที่ที่พบเด็ก แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการให้เด็กได้เข้าเรียนในสถานศึกษา

มาตรา 8 ในการปฏิบัติ

หน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 9 ในการปฏิบัติหน้าที่ของ

พนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา 10 ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม

พระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงาน
ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 11 ผู้ใดซึ่งมิใช่ผู้ปกครอง มี
เด็กซึ่งไม่ได้เข้าเรียนในสถานศึกษาอาศัยอยู่ด้วย ต้องแจ้ง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่เด็กมา
อาศัยอยู่ เว้นแต่ผู้ปกครองได้อาศัยอยู่ด้วยกับผู้นั้นการแจ้ง
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศ
กำหนด

มาตรา 12 ให้
กระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการเขตพื้นที่
การศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ
สถานศึกษา จัดการศึกษาเป็นพิเศษสำหรับเด็กที่มีความ
บกพร่องทางร่างกาย จิตใจ
สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการ
เรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือเด็กซึ่ง
ไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อย
โอกาส หรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้ได้รับการศึกษา

ภาคบังคับด้วยรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม รวมทั้งการ
ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความ
ช่วยเหลืออื่นใดตามความจำเป็น เพื่อประกันโอกาสและ
ความเสมอภาคในการได้รับการศึกษาภาคบังคับ

มาตรา 13 ผู้ปกครองที่ไม่ปฏิบัติ
ตามมาตรา 6 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 14 ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 9 ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 15 ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอัน
สมควร กระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นเหตุให้เด็กมิได้
เรียนในสถานศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 16 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา 11 หรือแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 17 ในระหว่างที่ยังไม่มี
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้คณะกรรมการการ

ประถมศึกษาแห่งชาติ ทำหน้าที่แทนคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน

มาตราที่ 18 ในระหว่างที่ยังไม่มี
คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ให้คณะกรรมการการ
ประถมศึกษากรุงเทพมหานคร คณะกรรมการการ
ประถมศึกษาอำเภอ หรือคณะกรรมการการประถมศึกษา
กิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทนคณะกรรมการเขต
พื้นที่การศึกษา และให้สำนักงานการประถมศึกษา
กรุงเทพมหานคร สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ หรือ
สำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอแล้วแต่กรณี ทำหน้าที่
แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา 19 ให้บรรดา
กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่
ออก ตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.2523 ซึ่งใช้
บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจา
นุเบกษายังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดแย้งกับบทบัญญัติ
ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 20 ให้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และ
ให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับมีอำนาจออก
ประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้
ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศให้พระราชบัญญัติฉบับ
นี้ คือโดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดให้
บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคล
ซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้า
ปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดเข้าเรียนในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่จะสอบได้ชั้นปี
ที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ จึงสมควรปรับปรุงกฎหมาย
ว่าด้วยการศึกษา เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้อง
กับกฎหมายดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบการติดอินทรรูของ ข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา

อินทรรูและเครื่องหมายตำแหน่งบนอินทรรูของ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามประกาศ
สำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องการกำหนดให้ใช้เครื่องหมาย
ตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลง
วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ประกาศในราชกิจจานุ
เบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๑๐๒ ง วันที่ ๑๔ ตุลาคม
พ.ศ. ๒๕๕๓ หน้า ๒๕-๒๖

รวบรวมข้อมูลโดย เว็บไซต์ครูเชียงรายดอทเน็ต

www.kruchiangrai.net

ลำดับ ที่	ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ที่ได้รับเงินเดือนในอันดับ	เทียบกับข้าราชการ พลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ	อินทราบุญและเครื่องหมายตำแหน่งอินทราบุญ	
			เครื่องแบบปฏิบัติราชการ	เครื่องแบบพิธีการ
๑ ๒	คศ.๕ คศ.๔	ระดับทรงคุณวุฒิ ระดับเชี่ยวชาญ	๑ แถบใหญ่ ๑ แถบเล็กหมวด เหนือคุณพ่่าร์ 	ช่อชัยพฤกษ์ เหนือเสนา
๓ ๔	คศ.๓ คศ.๑ ชั้น ๓ ขึ้นไป (ปัจจุบันคือ ชั้น ๑๑,๑๒,๑๐ บาทหรือ มากกว่า) และ คศ.๒	ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับชำนาญการ	๑ แถบใหญ่ ๑ แถบเล็กหมวด 	ช่อชัยพฤกษ์
๕	ครูผู้ช่วย และ คศ.๑ ชั้น ๑-๒ หรือชั้นต่ำกว่าชั้น ๑ (ปัจจุบัน คือชั้น ๑๒,๑๑๑๑ บาท หรือค่า กว่า) ของชั้นต้น คศ.๑	ระดับปฏิบัติการ	๑ แถบเล็ก แถบบนหมวด 	ช่อชัยพฤกษ์ มีดอก ๓ ดอก

facebook: <https://www.facebook.com/kruchiangrai>

email : kruchiangrai55@gmail.com

พระราชบัญญัติโรงเรียน

เอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐

การแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการผู้อำนวยการ ครูและบุคลากร โรงเรียนเอกชน ในระบบ ตามที่พระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๑ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ดังกล่าวเป็นต้นมา ตาม พรบ.โรงเรียนเอกชน ฉบับใหม่นี้ แบ่งการศึกษาเป็น ๒ รูปแบบ คือ

๑) “โรงเรียนในระบบ” โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนด จุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

๒) “โรงเรียนนอกระบบ” โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยมีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการ

รวบรวมข้อมูลโดย เว็บไซต์ครูเชียงรายดอทเน็ต

www.kruchiangrai.net

จัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและ
ประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา

ดาวน์โหลด [พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐](#)

facebook: <https://www.facebook.com/kruchiangrai>

email : kruchiangrai55@gmail.com

อำนาจและหน้าที่ของ คณะกรรมการมาตรฐาน วิชาชีพ

อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพมีหน้าที่

- (1) พิจารณาการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต
- (2) กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณ
- (3) พัฒนา และเสนอแนะคณะกรรมการคุรุสภา กำหนดมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ
- (4) ส่งเสริม และพัฒนาวิชาชีพไปสู่ความเป็นเลิศ
- (5) แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการ หรือมอบหมายกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ เพื่อกระทำ

การใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของ

คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

(6) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็น
อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐาน

วิชาชีพ และ

(7) พิจารณาหรือดำเนินการในเรื่องอื่นตามที่

รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการคุรุสภามอบหมาย ให้

คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพเสนอรายงานการ

ดำเนินงานประจำปีต่อคณะกรรมการคุรุสภาตาม

ระเบียบที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนดให้มี

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา รับผิดชอบเกี่ยวกับการ

ดำเนินงานของคุรุสภา (มาตรา 34) โดยมีเลขาธิการ

คุรุสภาบริหารกิจการของสำนักงานเลขาธิการคุรุ

สภา และมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี และ

อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกิน 2 วาระติดต่อกัน

(มาตรา 35-42)

ที่มา : พรบ.สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.

๒๕๕๖

การกำหนดตำแหน่งวิทยฐานะ

ก. ตำแหน่งครู มีวิทยฐานะ ดังนี้

- (1) ครูชำนาญการ
- (2) ครูชำนาญการพิเศษ
- (3) ครูเชี่ยวชาญ
- (4) ครูเชี่ยวชาญพิเศษ

ข. ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา มีวิทยฐานะ ดังนี้

- (1) รองผู้อำนวยการชำนาญการ
- (2) รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
- (3) รองผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ
- (4) ผู้อำนวยการชำนาญการ
- (5) ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
- (6) ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ
- (7) ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญพิเศษ

ค. ตำแหน่งผู้บริหารการศึกษา มีวิทยฐานะ ดังนี้

- (1) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการ

การพิเศษ

(2) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ

(3) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ

(4) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ

พิเศษ

ง. ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ มีวิทยฐานะ ดังนี้

(1) ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ

(2) ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

(3) ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ

(4) ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญพิเศษ

ที่มา : พรบ.ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการ

ศึกษา พ.ศ.2547

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

๑. ความหมายของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เป็นหลักฐานการ

อนุญาตให้ผู้ประกอบวิชาชีพควบคุมตาม
มาตรา ๔๓ ของพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากร
ทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นผู้มีสิทธิในการประกอบ
วิชาชีพ
ซึ่งได้แก่ผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งครู ผู้บริหารสถานศึกษา
ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ทั้งนี้
เป็นไปตามมาตรา ๕๓ ของพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา
ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่นทั้งของรัฐ
และเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ยกเว้น
บุคลากรทางการศึกษาที่จัดการศึกษาตามอัธยาศัย การ
จัดการศึกษาในศูนย์การเรียน ผู้บริหารการศึกษาระดับ
เหนือเขตพื้นที่การศึกษา และวิทยากรพิเศษทางการศึกษา
รวมทั้งคณาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหาร
การศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา ครู ผู้บริหาร
สถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา
อื่น ประกอบวิชาชีพควบคุมโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือแสดง
ด้วยวิธีการใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีสิทธิหรือพร้อมที่จะ

ประกอบวิชาชีพ รวมทั้งสถานศึกษาที่รับผู้มีได้รับใบอนุญาต
เข้าประกอบวิชาชีพควบคุมในสถานศึกษา จะต้องได้รับโทษ
ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากร
ทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖

๒. ผู้ที่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

ผู้ที่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้แก่ผู้
ประกอบวิชาชีพควบคุม ประกอบด้วย ครู
ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากร
ทางการศึกษาอื่น ทั้งของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษา
ปฐมวัย

การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับ
ต่ำกว่าปริญญา โดยจัดในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย และ
โรงเรียน รวมทั้งผู้บริหารหน่วยงานการศึกษาในระดับเขต
พื้นที่การศึกษา โดยจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
ทางการศึกษา ดังนี้

๒.๑ ครู ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

๒.๒ ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
ครู และใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

ผู้บริหารสถานศึกษา

๒.๓ ผู้บริหารการศึกษา ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

ผู้บริหารการศึกษา

๒.๔ บุคลากรทางการศึกษาอื่น ต้องมีใบอนุญาตประกอบ วิชาชีพครู และใบอนุญาตประกอบ

วิชาชีพควบคุมอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๓. ผู้ที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบ

วิชาชีพทางการศึกษา

(๑) ผู้ที่เข้ามาให้ความรู้แก่ผู้เรียนในสถานศึกษาเป็นครั้ง คราวในฐานะวิทยากรพิเศษทางการศึกษา

(๒) ผู้ที่ไม่ได้ประกอบวิชาชีพหลักทางด้านการศึกษาการสอน แต่ในบางครั้งต้องทำหน้าที่สอนด้วย

(๓) นักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรมหรือผู้ได้รับ ใบอนุญาตปฏิบัติการสอน ซึ่งทำการฝึกหัด

หรืออบรมในความควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพทางการ ศึกษาซึ่งเป็นผู้ให้การศึกษหรือฝึกอบรม ทั้งนี้

ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภา

กำหนด

(๔) ผู้ที่จัดการศึกษาตามอัธยาศัย

(๕) ผู้ที่ทำหน้าที่สอนในศูนย์การเรียนรู้ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ หรือสถานที่เรียน

ที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย บุคคล

ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา

สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์

สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

(๖) คณาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา

ในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาทั้งของรัฐ

และเอกชน

(๗) ผู้บริหารการศึกษาระดับเหนือเขตพื้นที่การศึกษา

(๘) บุคคลอื่นตามที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด (ขณะนี้ยังไม่ได้กำหนด)

๔. ประเภทของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา มี ๔ ประเภท คือ

๔.๑ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู หมายถึง ใบอนุญาตที่

ออกให้แก่ครูซึ่งประกอบวิชาชีพหลัก
ทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของ
ผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาปฐมวัย ชั้นพื้นฐาน
และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาทั้งของรัฐและเอกชน ทั้งนี้
ไม่ว่าจะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งครูอยู่ก่อนแล้วตามพระราช
บัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ ผู้ที่เป็นครูหรือจะประกอบ
วิชาชีพครูตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทาง
การศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖

๔.๒ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา
หมายถึง ใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้
บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหาร
สถานศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาอื่นที่
จัดการศึกษาปฐมวัย ชั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่า
ปริญญาทั้งของรัฐและเอกชน

๔.๓ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารการศึกษา หมายถึง
ใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้บริหาร การศึกษาซึ่งเป็น
ผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารนอกสถานศึกษาในระดับ
เขตพื้นที่การศึกษา เช่น ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา

รองผู้อำนวยการ และตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่ง
ปฏิบัติงานในตำแหน่งเทียบเท่าผู้บริหารนอกสถานศึกษา
ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ๔.๔ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
บุคลากรทางการศึกษาอื่น หมายถึง ใบอนุญาตที่ออกให้แก่
บุคลากรทางการศึกษาอื่น ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่สนับสนุน
การศึกษา ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัด
กระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริการ
การศึกษาให้หน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งหน่วยงาน
การศึกษากำหนดตำแหน่งให้ต้องมีคุณสมบัติทางการศึกษา
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๕. อายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา กำหนดไว้ตาม
ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้มีอายุใช้ได้คราวละ ๕ ปี นับแต่วันออก
ใบอนุญาต

ที่มา : คู่มือผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใด จะย้ายไปดำรงตำแหน่งในหน่วยงานการศึกษาอื่น ภายในเขตพื้นที่การศึกษา หรือต่างเขตพื้นที่การศึกษา ต้องได้รับอนุมัติจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ การศึกษาของผู้ประสงค์ย้ายและผู้รับย้าย (คล้ายโอนข้ามกรม) (มาตรา 59 วรรคหนึ่ง)

การย้ายผู้บริหารของหน่วยงานการศึกษา ระหว่างเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีการประสานงานระหว่าง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาที่จะรับย้ายอนุมัติแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้งตามนั้น (มาตรา 59 วรรคสอง)การย้ายผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้สั่งย้าย โดยอนุมัติ ก.ค.ศ. และให้ผู้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ได้ไม่เกินสี่ปี เว้นแต่มีเหตุผลและความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ให้อยู่ต่อได้คราวละหนึ่งปี แต่ต้องไม่เกินหกปี (มาตรา 60)

ที่มา : พรบ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา 2547

การเลื่อนชั้นเงินเดือน

ข้าราชการครู

การเลื่อนชั้นเงินเดือน ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณา โดยผู้บริหารสถานศึกษา พิจารณาเสนอความดีความชอบของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิจารณาเสนอความดีความชอบของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาให้ความเห็นชอบแล้ว ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งจะเป็น ผู้สั่งเลื่อนชั้นเงินเดือน (มาตรา 23 มาตรา 73)

ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือเป็นความต้องการของหน่วยงาน เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนา คุณภาพการศึกษาหรือวิชาชีพ หรือคุณวุฒิขาดแคลน ผู้บังคับบัญชาโดยอนุมัติ ก.ค.ศ. หรือ

อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ การศึกษา ที่ได้รับมอบหมาย อาจส่ง
หรืออนุญาตข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลาไป
ศึกษาฝึกอบรม หรือวิจัย โดยให้ถือเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่
ราชการ และมีสิทธิได้เลื่อนขั้นเงินเดือน (มาตรา 81)

**ที่มา : พรบ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการ
ศึกษา 2547**

การรับและส่งหนังสือ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

หมวด ๒

การรับและส่งหนังสือ

ส่วนที่ ๑

การรับหนังสือ

ข้อ ๓๕๙ หนังสือรับ คือ หนังสือที่ได้รับเข้ามาจากภายนอก ให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานสารบรรณกลางปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

การรับหนังสือที่มีชั้นความลับ ในชั้นลับหรือลับมาก ด้วยระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ให้ผู้ใช้งานหรือผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับการแต่งตั้งให้เข้าถึงเอกสารลับแต่ละระดับ เป็นผู้รับ

ผ่านระบบการรักษาความปลอดภัย โดยให้เป็นไปตาม
ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ

ข้อ ๓๖ จัดลำดับความสำคัญและความเร่งด่วนของหนังสือ
เพื่อดำเนินการก่อนหลังและให้ผู้เปิดซองตรวจเอกสาร หาก
ไม่ถูกต้องให้ติดต่อส่วนราชการเจ้าของเรื่อง หรือหน่วยงาน
ที่ออกหนังสือ เพื่อดำเนินการให้ถูกต้อง หรือบันทึก
ข้อบกพร่องไว้เป็นหลักฐาน แล้วจึงดำเนินการเรื่องนั้นต่อไป

ข้อ ๓๗ ประทับตรารับหนังสือตามแบบที่ ๑๒ ทำระเบียบ
ที่มุมบนด้านขวาของหนังสือ โดยกรอกรายละเอียดดังนี้

๓๗.๑ เลขรับ ให้ลงเลขที่รับตามเลขที่รับในทะเบียน

๓๗.๒ วันที่ ให้ลงวันเดือนปีที่รับหนังสือ

๓๗.๓ เวลา ให้ลงเวลาที่รับหนังสือ

ข้อ ๓๘ ลงทะเบียนรับหนังสือในทะเบียนหนังสือรับตาม
แบบที่ ๑๓ ทำระเบียบโดยกรอกรายละเอียดดังนี้

๓๘.๑ ทะเบียนหนังสือรับ วันที่ เดือน พ.ศ. ให้ลงวันเดือนปี
ที่ลงทะเบียน

๓๘.๒ เลขทะเบียนรับ ให้ลงเลขลำดับของทะเบียนหนังสือ
รับเรียงลำดับติดต่อกันไปตลอดปีปฏิทิน เลขทะเบียนของ
หนังสือรับจะต้องตรงกับเลขที่ในตรารับหนังสือ

๓๘.๓ ที่ ให้ลงเลขที่ของหนังสือที่รับเข้ามา

หน้า ๑๔ เล่ม ๑๒๒ ตอนพิเศษ ๙๙ ง ราชกิจจานุเบกษา
๒๓ กันยายน ๒๕๔๘

๑๐ ข้อ ๔๑ ความเดิมถูกยกเลิกโดยข้อ ๙ แห่งระเบียบ
สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๔๘ และให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน

๓๘.๔ ลงวันที่ ให้ลงวันเดือนปี ของหนังสือที่รับเข้ามา

๓๘.๕ จาก ให้ลงตำแหน่งเจ้าของหนังสือหรือชื่อส่วน
ราชการหรือชื่อบุคคลในกรณีที่ไม่มีตำแหน่ง

๓๘.๖ ถึง ให้ลงตำแหน่งของผู้ที่หนังสือนั้นมีถึงหรือชื่อส่วนราชการหรือชื่อบุคคลในกรณีที่ไม่มีตำแหน่ง

๓๘.๗ เรื่อง ให้ลงชื่อเรื่องของหนังสือฉบับนั้น ในกรณีที่ไม่มีชื่อเรื่องให้ลงสรุปเรื่องย่อ

๓๘.๘ การปฏิบัติ ให้บันทึกการปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือฉบับนั้น

๓๗.๙ หมายเหตุ ให้บันทึกข้อความอื่นใด (ถ้ามี)

ข้อ ๓๙ จัดแยกหนังสือที่ลงทะเบียนรับแล้วส่งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการโดยให้ลงชื่อหน่วยงานที่รับหนังสือนั้นในช่อง การปฏิบัติ ถ้ามีชื่อบุคคลหรือตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับการรับหนังสือ ให้ลงชื่อหรือตำแหน่งไว้ด้วย

การส่งหนังสือที่ลงทะเบียนรับแล้วไปให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามวรรคหนึ่ง จะส่งโดยใช้สมุดส่งหนังสือตามข้อ ๔๘ หรือให้ผู้รับหนังสือลงชื่อและวันเดือนปีที่รับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในทะเบียนรับหนังสือก็ได้

การดำเนินการตามขั้นตอนนี้จะเสนอผ่านผู้บังคับบัญชาผู้ใด
หรือไม่ ให้เป็นไปตามที่หัวหน้าส่วนราชการกำหนด

ถ้าหนังสือรับนั้นจะต้องดำเนินการในหน่วยงานนั้นเอง
จนถึงขั้นได้ตอบหนังสือไปแล้ว ให้ลงทะเบียนว่าได้ส่งออกไป
โดยหนังสือที่เท่าใด วันเดือนปีใด

ข้อ ๔๐ การรับหนังสือภายในส่วนราชการเดียวกัน เมื่อผู้รับ
ได้รับหนังสือจากหน่วยงานสารบรรณกลางแล้ว ให้ปฏิบัติ
ตามวิธีการที่กล่าวข้างต้นโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

การส่งหนังสือ

ข้อ ๔๑๑๐ หนังสือส่ง คือ หนังสือที่ส่งออกไปภายนอก ให้
ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

การส่งหนังสือที่มีชั้นความลับ ในชั้นลับหรือลับมาก ด้วย
ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ให้ผู้ใช้งานหรือผู้ปฏิบัติงาน

ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เข้าถึงเอกสารลับแต่ละระดับ เป็นผู้ส่งผ่านระบบการรักษาความปลอดภัย โดยให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ

หน้า ๑๕ เล่ม ๑๒๒ ตอนพิเศษ ๙๙ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กันยายน ๒๕๔๘

ข้อ ๔๒ ให้เจ้าของเรื่องตรวจความเรียบร้อยของหนังสือรวมทั้งสิ่งที่ส่งไปด่วยให้ครบถ้วน แล้วส่งเรื่องให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานสารบรรณกลางเพื่อส่งออก

ข้อ ๔๓ เมื่อเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานสารบรรณกลางได้รับเรื่องแล้ว ให้ปฏิบัติดังนี้

๔๓.๑ ลงทะเบียนหนังสือในทะเบียนหนังสือส่งตามแบบที่ ๑๔ ทำระเบียบโดยกรอกรายละเอียดดังนี้

๔๓.๑.๑ ทะเบียนหนังสือส่ง วันที่ เดือน พ.ศ. ให้ลงวันเดือนปีที่ลงทะเบียน

๔๓.๑.๒ เลขทะเบียนส่ง ให้ลงเลขลำดับของทะเบียน
หนังสือลงเรียงลำดับติดต่อกันไปตลอดปีปฏิทิน

๔๓.๑.๓ ที่ ให้ลงรหัสตัวพยัญชนะและเลขประจำของส่วน
ราชการเจ้าของเรื่องในหนังสือที่จะส่งออก ถ้าไม่มีที่ดังกล่าว
ช่องนี้จะว่าง

๔๓.๑.๔ ลงวันที่ ให้ลงวันเดือนปีที่จะส่งหนังสือนั้นออก

๔๓.๑.๕ จาก ให้ลงตำแหน่งเจ้าของหนังสือหรือชื่อส่วน
ราชการหรือชื่อบุคคลในกรณีที่ไม่มีตำแหน่ง

๔๓.๑.๖ ถึง ให้ลงตำแหน่งของผู้ที่หนังสือนั้นมีถึงหรือชื่อ
ส่วนราชการหรือชื่อบุคคลในกรณีที่ไม่มีตำแหน่ง

๔๓.๑.๗ เรื่อง ให้ลงชื่อเรื่องของหนังสือฉบับนั้น ในกรณีที่
ไม่มีชื่อเรื่องให้ลงสรุปเรื่องย่อ

๔๓.๑.๘ การปฏิบัติ ให้บันทึกการปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือ
ฉบับนั้น

๔๓.๑.๙ หมายเหตุ ให้บันทึกข้อความอื่นใด (ถ้ามี)

๔๓.๒ ลงเลขที่และวันเดือนปีในหนังสือที่จะส่งออกทั้งใน
ต้นฉบับ และสำเนาฉบับ ให้ตรงกับเลขทะเบียนส่งและวัน
เดือนปีในทะเบียนหนังสือส่งตามข้อ ๔๓.๑.๒ และข้อ

๔๓.๑.๔

ข้อ ๔๔ ก่อนบรรจุซองให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานสารบรรณ
กลางตรวจสอบความเรียบร้อยของหนังสือ ตลอดจนสิ่งที่ส่งไป
ด้วยอีกครั้งหนึ่ง แล้วปิดผนึก

หนังสือที่ไม่มีความสำคัญมากนัก อาจส่งไปโดยวิธีพับยึดติด
ด้วยแถบกาบ กาว เย็บด้วยลวด หรือวิธีอื่นแทนการบรรจุ
ซอง

ข้อ ๔๕ การจำหน่ายซองให้ปฏิบัติตามแบบที่ ๑๕ ท้าย
ระเบียบ

สำหรับหนังสือที่ต้องปฏิบัติให้เร็วกว่าปกติ ให้ปฏิบัติตามข้อ

๒๘

ในกรณีที่มิใช่สมุดส่งหนังสือ ให้มีใบรับหนังสือตามข้อ ๔๕
แนบติดซองไปด้วย

ข้อ ๔๖ การส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ ให้ถือปฏิบัติตาม
ระเบียบหรือวิธีการที่การสื่อสารแห่งประเทศไทยกำหนด

หน้า ๑๖ เล่ม ๑๒๒ ตอนพิเศษ ๙๙ ง ราชกิจจานุเบกษา
๒๓ กันยายน ๒๕๔๘

การส่งหนังสือซึ่งมิใช่เป็นการส่งโดยทางไปรษณีย์ เมื่อส่ง
หนังสือให้ผู้รับแล้ว ผู้ส่งต้องให้ผู้รับลงชื่อรับในสมุดส่ง
หนังสือหรือใบรับ แล้วแต่กรณี ถ้าเป็นใบรับให้นำใบรับนั้น
มาผนึกติดไว้ที่สำเนาฉบับ

ข้อ ๔๗ หนังสือที่ได้ลงทะเบียนส่ง ในกรณีที่เป็นการตอบ
หนังสือซึ่งรับเข้ามาให้ลงทะเบียนว่าหนังสือนั้นได้ตอบตาม
หนังสือรับที่เท่าใด วันเดือนปีใด

ข้อ ๔๘ สมุดส่งหนังสือให้จัดทำตามแบบที่ ๑๖ ท้าย
ระเบียบ โดยกรอกรายละเอียด ดังนี้

๔๘.๑ เลขทะเบียน ให้ลงเลขทะเบียนหนังสือส่ง

๔๘.๒ จาก ให้ลงตำแหน่งหรือชื่อส่วนราชการหรือชื่อบุคคล
ที่เป็นเจ้าของหนังสือ

๔๘.๓ ถึง ให้ลงตำแหน่งของผู้ที่หนังสือนั้นมีถึงหรือชื่อส่วน
ราชการหรือชื่อบุคคลในกรณีที่ไม่มีตำแหน่ง

๔๘.๔ หน่วยรับ ให้ลงชื่อส่วนราชการที่รับหนังสือ

๔๘.๕ ผู้รับ ให้ผู้รับหนังสือลงชื่อที่สามารถอ่านออกได้

๔๘.๖ วันและเวลา ให้ผู้รับหนังสือลงวันเดือนปีและเวลาที่
รับหนังสือ

๔๘.๗ หมายเหตุ ให้บันทึกข้อความอื่นใด (ถ้ามี)

ข้อ ๔๙ ใ้รับหนังสือ ให้จัดทำตามแบบที่ ๑๗ ทำระเบียบ
โดยกรอกรายละเอียดดังนี้

๔๙.๑ ที่ ให้ลงเลขที่ของหนังสือฉบับนั้น

๔๙.๒ ถึง ให้ลงตำแหน่งของผู้ที่หนังสือฉบับนั้นมีถึงหรือชื่อส่วนราชการหรือชื่อบุคคลในกรณีที่ไม่มีตำแหน่ง

๔๙.๓ เรื่อง ให้ลงชื่อเรื่องของหนังสือฉบับนั้น ในกรณีที่ไม่มีชื่อเรื่องให้ลงสรุปเรื่องย่อ

๔๙.๔ รัับวันที่ ให้ผู้รับหนังสือลงวันเดือนปีที่รับหนังสือ

๔๙.๕ เวลา ให้ผู้รับหนังสือลงเวลาที่รับหนังสือ

๔๙.๖ ผู้รับ ให้ผู้รับหนังสือลงชื่อที่สามารถอ่านออกได้

ที่มา : ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการลาของ

ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการลาของข้าราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการลาของ

ข้าราชการให้มีความเหมาะสม

และสอดคล้องกับการปฏิบัติราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่ง

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ

คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่า

ด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๓๘

(๓) ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.
๒๕๔๒

ข้อ ๔ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ดาวน์โหลด : ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลา
ของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕

ที่มา : สำนักงานกลุ่มภารกิจการศึกษาด้านพัฒนาพฤตินิสัย

ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วย มาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ.

๒๕๕๖

ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙(๑) (๑๑) (ฉ) และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมติคณะกรรมการคุรุสภา ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๖ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๖ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการคุรุสภาจึงออกข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพไว้

ดาวนโหลด

ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ศาสตราจารย์ไพฑูรย์ สินลารัตน์

ประธานกรรมการคุรุสภา

ที่มา : <http://www.ksp.or.th>

กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยโรค พ.ศ.

2549

กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยโรค พ.ศ. ๒๕๔๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๔) และมาตรา ๓๐ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ก.ค.ศ. โดยได้รับอนุมัติจาก คณะรัฐมนตรีออกกฎ ก.ค.ศ. ไว้ ดังต่อไปนี้ โรคตามมาตรา ๓๐ (๕) คือ

- (๑) โรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม
- (๒) วัณโรคในระยะติดต่อ
- (๓) โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม
- (๔) โรคติดยาเสพติดให้โทษ
- (๕) โรคพิษสุราเรื้อรัง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

จตุรนต์ ฉายแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประธาน ก.ค.ศ.

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.ค.ศ. ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๐ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติ ให้ผู้ซึ่งจะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ต้องไม่เป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.ค.ศ. นี้

ที่มา : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา